

IGAZI "FATS" WALLER-TÖRTÉNETEK

Két éve történhetett, hogy kaptam egy könyvet Joe bácsitól (vagyis Joe Murányitól, ha valaki ebből nem jött volna rá). A könyv Thomas "Fats" Wallerről (arról a bizonyos kövér, állandóan vigyorgó, és nem utolsósorban igen jó stride zongoristáról) szól, ebből szeretnék idézni néhány sztorit, amit "Fats" kollégái, vagy éppen maga a „mester” mesélnek el. Ha valaki meghallgatja "Fats" Waller felvételeit, rögtön érzi, hogy nem mindennapi figuráról van szó, de talán még jobb, ha ezeken a kis történeteken keresztül megpróbáljuk

Magunkat beleélni abba a korba és az igazi jazzmuzsikusok örült életvitelébe...

A '20-as évek végén "Fats" Charlie Johnson Cabaret Band-jével játszott, s így emlékszik a korszakra: „Sosem felejttem azt a különös napot, amikor három bulit csináltunk. Kora reggel lementünk Camden-be, ahol egész nap felvételeket készítettünk. Mire visszaértünk és ettünk, épp' annyi lett az idő, hogy bekezdjünk a Smalls' nevű jazz klubban. Hajnali négykor be kellett fejezni, mert volt még egy breakfast dance (*reggeli tánc*), ami reggel kilencig tartott.”

A 1934. május 16-i stúdiófelvétellelre Harry Dial dobos így emlékszik vissza: „Amikor bementünk a stúdióba, még nem tudtuk, mit fogunk felvenni. Négy dalt kértek, de csak zongorakotta volt, úgyhogy mindenki zongorakottát kapott. Semmiféle hangszerelés nem volt. A trombitásnak nem volt leírva a dallam, "Fats", a gitáros Al Casey és a bőgős transzponáltak. Először eljátszottuk a témát, majd Fats elénekelt. Olyan volt mintha fél éve ismerné, de akkor látta először...”

Arthur Rollini, Benny Goodman zenekarának egyik tenorszaxofonos a így látta Waller-t: „A vendégek állandóan whisky hordtak neki. Az üres poharak a billentyűzet felett sorakoztak... és csak ivott... de az „előnyös” testalkatának köszönhetően jóformán semmi sem látszott rajta.”

Állandó zenekara, a Fats Waller & His Rhythm sem volt mindennapos társaság, egy turné közben történt esetre így emlékszik vissza egy zenekari tag: „Úton voltunk valahová, egyestés munkára, úgy hiszem, talán félúton járhattunk. “Fats” egyszer csak odaszólt a sofőrnek: „Fordulj meg, gyerünk vissza New York-ba.” Hirtelen összenéztünk a srácokkal; persze mindnyájan a gázsira gondoltunk. “Fats” látta a ledöbbsent fejünket és kifizetett mindenkit. Visszajött a mosoly... Később valaki megkérdezte mi volt a baj, mire ő: „Eszembe jutott, hogy előző alkalommal a tulaj mondott valamit, ami nem tetszett.”

Hát ennyit a jazz-szakma életségűségéről, ami talán manapság is aktuális...

Korb Attila (sovány Bohém-harsonás, na meg -kornettes, -zongorista, -énekes...)

Néhány internetes oldal “Fats” Wallerről:

www.redhotjazz.com/fats.html

rengeteg letölthető zenével

newarkwww.rutgers.edu/ijs/fw/fatsmain.htm

talán a leginformatívabb oldal, sok képpel

www.fatswaller.org

no, itt is van minden...